

CAPUT XII.

*De Fuga Familiaritatis
Laicorum.*

Nolite transire de domo in domum. *Luc. 10.* Noluit Christus Discipulos suos & Prædicatores per domos circumcurrere, sine necessitate cum Laicis conversari, aut illis familiares se reddere, sed à populo, segregatos, & quantum officij ratio permittit, à sæculari consortio abstractos vivere : *Primò*, quia per hanc segregationem multa declinant peccatorum pericula. *Secundo*, quia sic aptiores reddun-

duntur ad orandum & contemplandum, propter quod & ipsum Christum sæpe legimus in loca ab hominibus separata abivisse, quando Patrem suum cælestem orare volebat. *Tertiò*, quia per ejusmodi segregationem conservant sibi tempus quod per crebras cum Laicis conversationes sæpe inutiliter consumitur. *Quartò*, quia hac ratione sibi auctoritatem conciliant & venerationem: sicut enim familiaritas contemptum parit, ita solitudo reverentiam & auctoritatem. Unde S. Gregorius: *Egressus Samuelis expectetur; quia viri sancti in secreto silentij sui venerandi sunt: Rarò videbatur in civitate, tardè veniens,*

niens, citò recedens: Quo magisterio S. Ecclesiæ Doctor instruitur, ut rarò sit in publico, frequens in occulto; ut quò tardiùs aspicitur, diutiùs veneretur. Atque his de causis Celsissimus ac reverendissimus Noster in suo Decreto jam suprà memorato statuit, ut sui Clerici *Secularium familiaritatem quandoque nocivam devitent, & ne Alumni in Seminario vel extra illud ipsum in urbe cum secularibus cœnent aut prandeant, vel aliter (nisi quantum summa necessitas ac Superiores voluerint) conversentur.* Et quidem si Parochus eo, quo supra diximus, modo tempus suum ita distribuatur, ut cuilibet horæ certa sua respondeat functio, nullum ei tempus con-

conversandi inutiliter cum Laicis supererit, & functionum pulchro sibi ordine succedentium alternatio omne temporis & laboris fastidium ita tollet, ut non solum occasionem conversationis non sit expetiturus, verum etiam si hæc adfuerit, agrè & invito animo illâ sit usurus, mediâque ab importuno se hospite liberandi indagaturus. Quale medium suggerit S. Franciscus Xavierius, cum monet, ut quis cum tali, per quem se in solitis suis exercitijs prævidet impediendum, sermonem de rebus divinis & salutem concernentibus instituat: quo si alter delectetur, habet jam aliquem laboris & conversationis suæ fructum: si verò alter in-

vi-

vitus de ejusmodi spiritualibus sermonem audiat, haud diu auscultabit, sed brevi discedet, relinquens ei tempus pro suis functionibus ordinarijs constitutum, nec tam facilè revertetur.

CAPUT XIII.

De Meditatione.

Nisi quod lex tua meditatio mea est, tunc fortè perissem in humilitate mea, Psal. 118. Significat his verbis Psalmista necessitatem Meditationis five Orationis Mentalis: quæ necessitas quamvis in omnibus DEO fervire volentibus, imprimis tamen in animarum Pastore reperitur